

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **F. C., s.r.o., IČO X**
sídlem S. n.. 327/14, X P.1

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne ze dne 19. 1. 2018, č. j. KUOK 9922/2018,
ve věci přestupku

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 1. 2018, č. j. KUOK 9922/2018, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Václava Voříška, advokáta se sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha.

III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 3 941 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného, citovaného v záhlaví, kterým žalovaný zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Olomouce (dále jen „magistrát“) ze dne 9. 10. 2017, č. j. SMOL/230446/2017/OARMV/PZP/Mir, s výjimkou změny textu z „pokutu v částce 2 500 Kč“ a „vše splatné v celkové částce 3 500 Kč“ na text „pokutu ve výši 2 100 Kč“ a „vše splatné v celkové výši 3 100 Kč“.

2. Magistrát tímto rozhodnutím uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupků (dříve správních deliktů), kterých se dopustila tím, že jako provozovatelka osobního motorového vozidla tov. zn. Volkswagen, RZ X, nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, neboť neznámý řidič citovaného vozidla spáchal přestupky podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30. 6. 2017, protože dne 8. 2. 2016 v době od 12.05 do 12.40 h a dne 24. 3. 2016 v době od 14.00 do 14.20 h v Olomouci na ulici Pekárni stál uvedeným vozidlem bez platného parkovacího lístku nebo karty v úseku platnosti svislé dopravní značky IP 11c „Parkoviště (podélné stání)“ s dodatkovou tabulkou s textem „Placené parkoviště PO-PÁ 09:00-18:00 h s parkovacím lístkem nebo kartou na dobu max. 2 hodiny - 20 Kč/h, 40 Kč/2h“, čímž porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu.
3. **Žalobkyně v žalobě** namítala neexistenci § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu z důvodu novely zákonem č. 183/2017 Sb., nesprávné užití verze zákona a stanovení účinnosti ve vztahu k zavinění pro nepodnikající fyzické osoby (§ 125f odst. 1 zákona o silničním provozu), neuvedení ustanovení k rozhodnutí o sankci a přestupku, neexistenci parkovacího automatu na ulici Pekárni, neuvedení společného řízení o dalších přestupcích, protiústavnost § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu a nezákonnost dopravního značení.
4. Místo, kde mělo vozidlo žalobkyně stát, nebylo označeno příslušnou dopravní značkou ve smyslu § 23 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích, neboť touto značkou je značka IP 13c („Parkoviště s parkovacím automatem“). Dané místo však bylo označeno značkou IP 11c („Parkoviště podélné stání“). Na daném místě řidiči nevznikla povinnost uhradit parkovací poplatek, nebyly splněny zákonné podmínky pro zpoplatnění parkování a obec nebyla oprávněna parkovací poplatek přijmout. Ze značky IP 11c neplyne povinnost uhradit parkovací poplatek, ale stát podélně. Je pravdou, že na dodatkové tabulce k této značce je uvedeno, že se jedná o placené parkoviště, nicméně účelem dodatkové tabulky není stanovovat povinnosti, které nevyplývají z dopravní značky, pod kterou je umístěna, ale jejím účelem je pouze tuto dopravní značku zpřesňovat, doplňovat nebo omezovat [§ 63 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu].
5. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** uvedl, že žalobkyně pominula obsah správního spisu, žalobní tvrzení jsou dohady a tvrzení, která jsou neprokázaná. Žalobkyně neuvedla další přestupky, o kterých mělo být vedeno společné řízení. K protiústavnosti § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu se již vyjádřil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 6 As 73/2016-40. Žalovaný byl přesvědčen, že rozhodl v souladu se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání jeho rozhodnutí o odvolání (dále jen „správní řád“).
6. Žalobkyně v **replíce** poukázala na to, že obdobnou věc rozhodl zdejší soud ve svém rozsudku ze dne 27. 4. 2018, č. j. 65 A 108/2016-39, a ze dne 25. 4. 2018, č. j. 65 A 24/2017-26. Je tak nesporné, že podaná žaloba je důvodná, neboť i v tomto případě mělo dojít k přestupku tím, že nebylo uhrazeno parkovné a přitom povinnost uhradit parkovné nevznikla, protože předmětné parkovací místo bylo označeno nesprávnou dopravní značkou - správně měla být použita značka IP 13c.
7. Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci **přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále

„s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 19. 1. 2018, s přihlédnutím ke specifickým řízení o přestupcích.

8. Ze **správního spisu** z oznámení přestupku městskou policií ze dne 8. 2. 2016 soud zjistil, že přílohou je úřední záznam, šest fotografií vozidla a dopravní značky a oznámení o podezření ze spáchání přestupku.
9. Podle úředního záznamu městské policie ze dne 23. února 2016 hlídka zjistila v průběhu výkonu služby na ulici Pekární v Olomouci motorové vozidlo tov. zn. Volkswagen, modré barvy, registrační značky X, které nemělo žádný parkovací lístek nebo kartu na viditelném místě a porušilo svislé dopravní značení IP 11c s dodatkovým textem „Placené parkoviště PO–PÁ 09:00-18:00 h s parkovacím lístkem nebo kartou na dobu max. 2 hodiny - 20 Kč/h, 40 Kč/2h“. Řidič tím nesplnil podmínky na dodatkové tabulce. Kolem vozidla nebyl zjištěn žádný pohyb a řidič se v blízkosti vozidla nezdržoval, proto hlídka Městské policie Olomouc přiložila na uvedené vozidlo technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla a vozidlo bylo řádně označeno, že je na něm použit tento prostředek.
10. Podle úředního záznamu ze dne 9. 2. 2016 v 11.40 h vyslala městská policie hlídku, aby na telefonickou žádost řidičky demontovala blokovací zařízení. Po příjezdu na místo hlídku kontaktovala žena, jejíž totožnost byla ověřena z předloženého občanského průkazu č. X a řidičského průkazu č. X. Jednalo se o paní Š. Š., bytem K. 183, U. B.. Na dotaz strážníka, zda vozidlo na místě zaparkovala, tato žena uvedla, že ne a že neví, kdo s vozidlem zaparkoval, že jej přišla pouze vyzvednout. Do ručně vyplněného formuláře oznámení o podezření ze spáchání přestupku se jmenovaná nepodepsala a vyjádřila tak, že vozidlo pouze vyzvedává a neví, kdo s ním parkoval.
11. K oznámení je přiloženo šest fotografií - na jedné je zobrazeno čelní sklo předmětného vozidla a není na něm za oknem viditelný parkovací lístek. Na další fotografii je zobrazeno vozidlo vyfotografované ze zadní a levé části a je vidět, že na levém předním kole je umístěn technický prostředek k zabránění jízdy. Na tento prostředek a kolo je zaměřen další snímek. Na čtvrtém snímku je zobrazena část ulice Pekární s dopravní značkou a označeným vozidlem žalobkyně a na pátém snímku je záběr na dopravní značku. Jedná se o dopravní značku IP 11c. Pod ní je umístěna tabulka s dodatkovým textem, citovaným shora.
12. Dne 21. 3. 2016 magistrátu sdělil J. K., jednatel žalobkyně, že v uvedené době měl vozidlo k užívání a řídil pan P. K., trvale bytem Čs. A. 601/23, P. 6.
13. Podle úředního záznamu magistrátu ze dne 11. 5. 2016 byla věc přestupku odložena, protože nebyl zjištěn pachatel přestupku a žalobkyně v zákonem stanovené lhůtě stanovenou částku neuhradila.
14. Proti příkazu magistrátu ze dne 11. 5. 2016 podala žalobkyně odpor.
15. Rozhodnutím ze dne 30. 5. 2016 uznal magistrát žalobkyni vinnou ze spáchání správního deliktu, citovaného v prvním odstavci odůvodnění tohoto rozsudku, a uložil jí pokutu ve výši 1 500 Kč. Rozhodnutím ze dne 11. 8. 2016 žalovaný toto rozhodnutí zrušil pro absenci dokazování a neuvedení doby stání vozidla.
16. Žalovaný poté zrušil další rozhodnutí magistrátu o prvním přestupku (spáchaném údajně dne 8. 2. 2016) ze dne 16. 9. 2016 a rozhodnutí magistrátu o přestupku (údajně spáchaném

dne 24. 3. 2016) ze dne 31. 8. 2016 i rozhodnutí magistrátu o obou přestupcích ze dne 6. 1. 2017 a ze dne 2. 5. 2017.

17. Rozhodnutím magistrátu ze dne 9. 10. 2017 byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání obou přestupků (dříve správních deliktů).
18. Magistrát popsal zjištění skutkového stavu z oznámení přestupku Městskou policií Olomouc, z fotografií a úředních záznamů. Z toho magistrát dovodil porušení příkazu plynoucího ze svislé dopravní značky IP 11c se shora citovanou dodatkovou tabulkou a porušení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu.
19. **Žalovaný k blanketnímu odvolání v odůvodnění napadeného rozhodnutí** dospěl k závěru o zákonnosti odvoláním napadeného rozhodnutí magistrátu. Žalovaný se ztotožnil se skutkovými zjištěními magistrátu, poukázal na popis řízení a dokazování v předchozích rozhodnutích a uzavřel, že se sice nepoužije § 112 odst. 1, 3 a 4 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném ke dni vydání citovaného rozhodnutí o odvolání, ale že k zániku odpovědnosti by došlo až dne 8. 2. 2020 a 24. 3. 2020. Žalovaný zdůraznil, že podle § 125e odst. 3 zákona o silničním provozu „odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže o něm příslušný orgán ne zahájil řízení do 2 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 4 let ode dne, kdy byl spáchán.“
20. Krajský soud dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná**.
21. Krajský soud z předložených podkladů zjistil, že úsek na ulici Pekární v Olomouci, který se vztahuje k této věci a na němž bylo dle správních orgánů stanoveno placené parkování, byl označen dopravní značkou IP 11c s dodatkovou tabulkou obsahující text: „Placené parkoviště PO-PÁ 9:00-18:00 hod. s parkovacím lístkem nebo kartou na dobu max. 2 hodiny – 20Kč/h, 40Kč/2h“.
22. Použitou značku č. IP 11c v době spáchání přestupku vymezovalo ustanovení § 12 odst. 1 písm. l) vyhlášky č. 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích (dále jen „vyhláška“), a zahrnovala ji do kategorie značek „informativní značky provozní“. Konkrétně stanovovala, že značkami "Parkoviště" (IP 11a až IP 11g) se označují místa, kde je dovoleno zastavení a stání; symboly ve spodní části značek č. IP 11b až č. IP 11g, které mohou být obráceny, vyznačují stanovené způsoby stání na parkovišti; tyto symboly mohou být vyznačeny i na dodatkové tabulce; poloha vozidla při kolmém nebo šikmém stání musí odpovídat poloze vyjádřené symbolem uvedeným na značce nebo na dodatkové tabulce; na místech, kde je dovoleno stání na chodníku, nesmí zastavit ani stát vozidlo o celkové hmotnosti převyšující 3 500 kg, jednonápravový traktor, motorový ruční vozík a pracovní stroj samojízdný; značky č. IP 11a až č. IP 11c, č. IP 11f až č. IP 12, č. IP 13b a č. IP 13c ukončují platnost značek č. B 28 a č. B 29.
23. Dodatkovými tabulkami se zabývá ustanovení § 63 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, ze kterého vyplývá, že dodatkové tabulky jsou *svislé dopravní značky, které zpřesňují, doplňují nebo omezují význam dopravní značky, pod kterou jsou umístěny*. Podle krajského soudu z citovaného ustanovení jasně vyplývá, že dodatkovou tabulkou nelze bez dalšího stanovit zcela novou, od dopravní značky, pod kterou jsou umístěny, odlišnou povinnost, obzvláště pokud text na dodatkové tabulce odpovídá významu jiné dopravní značky (zde IP 13c). Pokud má mít dodatková tabulka odlišný obsah než dopravní značka,

pod kterou je umístěna, musí to být výslovně v právním předpisu upraveno (jak je tomu např. u symbolů vyznačujících způsob stání na parkovišti, viz odstavec výše).

24. Značka IP 11c, k níž byla v tomto případě připojena předmětná dodatková tabulka, je dle vyhlášky informativní značkou provozní, přičemž příloha č. 3 vyhlášky uvádí, že značka IP 11c nese název „*Parkoviště (podélné stání)*“ a stanovuje její vyobrazení. Jak uvádí ustanovení § 63 odst. 1 písm. e) zákona o silničním provozu, jsou informativní značky svislé dopravní značky, které poskytují účastníku provozu na pozemních komunikacích nutné informace, slouží k jeho orientaci nebo mu ukládají povinnosti stanovené tímto zákonem nebo zvláštním právním předpisem. Smyslem značky IP 11c je tedy určit, jakým způsobem může účastník provozu na pozemní komunikaci umístit své vozidlo na místo, kde je dovoleno zastavení a stání. Krajský soud zjistil, že z žádného právního předpisu nevyplývá, že by dodatková tabulka mohla samostatně stanovit povinnost uhradit parkovné. Výkladem ustanovení § 63 odst. 1 písm. e) a f) zákona o silničním provozu tedy došel k závěru, že pouze značkou samotnou, nikoli dodatkovou tabulkou, bylo možno vytýčit úsek, kde bude parkování zpoplatněno.
25. V nyní rozhodované věci informativní značka provozní stanovila toliko povinnost zaparkovat vozidlo podélně. Dodatkovou tabulkou bylo pak možné zpřesnit tuto konkrétní povinnost, nikoli uložit povinnost novou, s informativní značkou nijak nesouvisející. Krajský soud má za to, že byla-li povinnost uhradit parkovné na vyznačeném místě uložena pouze dodatkovou tabulkou, nebyla tato značka způsobila tuto povinnost založit.
26. Krajský soud se dále zabýval tím, zda placené parkování nevyplývalo z nařízení vydaného na základě zmocnění v ustanovení § 23 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění účinném ke dni spáchání přestupu, podle něhož *obec může pro účely organizování dopravy na území obce v nařízení obce vymezit oblasti obce, ve kterých lze místní komunikace nebo jejich určené úseky užít za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy a) k stání silničního motorového vozidla v obci na dobu časově omezenou, nejvýše však na dobu 24 hodin, b) k odstavení nákladního vozidla nebo jízdní soupravy v obci na dobu potřebnou k zajištění celního odbavení, c) k stání silničního motorového vozidla provozovaného právnickou nebo fyzickou osobou za účelem podnikání podle zvláštního právního předpisu, která má sídlo nebo provozovnu ve vymezené oblasti obce, nebo k stání silničního motorového vozidla fyzické osoby, která má místo trvalého pobytu nebo je vlastníkem nemovitosti ve vymezené oblasti obce; nebude-li tímto užitím ohrožena bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích a jiný veřejný zájem. V nařízení obce stanoví obec způsob placení sjednané ceny a způsob prokazování jejího zaplacení.*
27. Jak se podává z rozsudků ve věcech souzených zdejším soudem, sp. zn. 65 A 24/2017, a sp. zn. 65 A 108/2016, statutární město Olomouc vydalo s účinností od 1. 12. 2011 podle § 23 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích a v souladu s § 11 odst. 1 a § 102 odst. 2 písm. d) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, nařízení č. 10/2011, o placeném parkování v Olomouci (dále jen „nařízení SMOL“). Tímto nařízením statutární město Olomouc upravilo stání silničních motorových vozidel na dobu časově omezenou na vybraných místních komunikacích města Olomouce a jejich určených úsecích za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy. Vybranými místními komunikacemi a jejich určenými úseky se přitom dle nařízení SMOL rozumí a) oblast vymezená svislými dopravními značkami IP 25a – začátek zóny a IP 25b – konec zóny s příslušným symbolem a dodatkovým textem, b) zpoplatněné parkovací plochy označené dopravní značkou IP 12

a dodatkovou tabulí s textem. Dle nařízení SMOL pak byl rozsah vybraných místních komunikací a jejich určených úseků stanoven příslušným dopravním značením.

28. Jak již bylo uvedeno shora, v nyní řešeném případě byl úsek na ulici Pekární v Olomouci, na němž bylo dle správních orgánů stanoveno placené parkování, označen dopravní značkou IP 11c s dodatkovou tabulkou stanovující placené parkoviště. Nařízení SMOL však k vyznačení oblastí se zpoplatněným parkováním zmiňuje pouze značky IP 25a, IP 25b a IP 12.
29. Krajský soud k tomu dále dodává, že podle § 23 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích *místní komunikace nebo jejich určené úseky podle odstavce 1 musí být označeny příslušnou dopravní značkou podle zvláštního právního předpisu*. Za zvláštní právní předpis se v tomto případě považuje zákon o silničním provozu a výše uvedená vyhláška jako prováděcí předpis k zákonu o silničním provozu. Nebylo by proto ani možné, aby statutární město Olomouc ve svém nařízení vymezilo význam dopravní značky IP 11c odlišně od normativního obsahu, jaký této značce připisuje obecně závazný právní předpis. Statutární město Olomouc by tedy ani nebylo oprávněno stanovit, že značka IP 11c umístěná v jejím obvodu (resp. obvodu působnosti předmětného nařízení) nabývá jiného významu, než toho, který jí připisuje výše citované ustanovení § 12 odst. 1 písm. l) vyhlášky č. 30/2001 Sb.
30. Krajský soud tedy uzavírá, že ze značky IP 11c, jejíž nerespektování bylo kladeno řidiči vozidla žalobkyně za vinu, nevyplývala povinnost uhradit poplatek za parkování, přičemž dodatková tabulka není způsobilá stanovit novou, z předmětné značky nevyplývající povinnost. Tato povinnost pak nevyplývala ani z nařízení SMOL. Řidič vozidla žalobkyně tudíž nemohl porušit povinnost vyplývající z § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu jednáním popsáním ve výroku rozhodnutí magistrátu, protože řidič vozidla v obou případech neporušil povinnost respektovat dopravní značku, uloženou mu v § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. Tato žalobní námitka je tak důvodná.
31. S ohledem na uvedený závěr již bylo nadbytečné zabývat se důvodností dalších žalobních bodů.
32. V rozhodnutí napadeném žalobou posoudil žalovaný klíčovou právní otázku nesprávně a soud žalobou napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je žalovaný shora podaným právním výkladem podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán.
33. Advokátu úspěšné žalobkyně v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. soud přiznal odměnu za zastupování, spočívající v odměně za dva úkony právní služby podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném ke dni vydání rozsudku, za převzetí věci a podání žaloby (repliku soud nevyžadoval a nebyla účelná, nevnesla do věci nic nového), tj. 2 x 3 100 Kč, tj. 6 200 Kč. Ke každému úkonu přiznal soud paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč, tj. celkem 600 Kč. Dále úspěšné žalobkyni náleží náhrada za zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Celková částka náhrady nákladů soudního řízení činí 9 800 Kč.
34. Úspěšné žalobkyni náleží v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. náhrada cestovného. Podle serveru mapy.cz je vzdálenost ze sídla společnosti do sídla soudu 286 km, výše cestovného je 3 941 Kč (2 x 286 km jízdy, tj. celkem 572 km; spotřeba dle technického průkazu je 8,3 l/100 km;

8,3 x 33,60 za 1 l motorové nafty dle vyhlášky č. 333/2018 Sb. děleno 100 = 2,79 Kč + 4,10 Kč sazba základní náhrady za 1 km jízdy dle stejné vyhlášky = 6,89 x 572 km = 3 941 Kč.)

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 18. června 2019

JUDr. Martina Radkova, Ph.D. v. r.
samosoudkyně